

מִלְבָא, (ישעה ס) **וְהָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.** **וְאֵיתִי בְּאֹמֶצְעִיתָא,** עמייה, מחלוקת השקל, בשורך. **וְאֵיתִי עֲטָרָה** על רישיה, מסטרא בסגולתא.

זִרְקָא מkap, שופר הולך, סגולתא, בההוא זמנא **אֵיתִי** בתר על רישא דמלבא, בתר יתנו לך יי אלחינו. **אֵיתִי יִדְיעָת הַהּוֹא דְאַתְמָר בֵּיה,** במופלא מפק אל תדרש ובמקפה מפק אל תחקור. **דְבָה אַשְׁתָמֹדָע,** דאייה ראשון לעילא בתגא, דהינו סגולתא וайיה אחרון, בסגול. **וּמְבָלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים,** בשורך. **וּכְלָא בָה אַשְׁתָמֹדָע.** (למה).).

מְאֵן דְאַתְדָבָק בָה לִתְפָא, אייה מסלקא ליה לעילא. **וּמְאֵן דְבָעֵי לְאִסְתָלְקָא עַלְה לְאַדְבָקָא לְעַילָא מִינָה,** אייה משפילהו לתחא מינה, וליית ליה חולקא בה. **וּבְגִין דִיעָקָב**

לשון הקודש

(ישעה ס) **וְהָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.** והיא באמצע נודע שהוא ראשון למעלה בכתה, עמו, מחלוקת השקל, בשורך. **וְהָרֶץ שְׁחִינוּ סְגֻלָתָא,** וזהו אחרון, בסגול. **וּמְבָלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים,** בשורך. וכהבל בה נודע (למטה).

מֵי שְׁנַדְבָק בָה לִמְטָה, היא מעלה אותו למעלה. **וּמֵי שְׁרוֹצָה לְעַלוֹת עַלְיכָה לְהַשְׁגִין לִמְעַלָה מִמְנָה,** היא משפיקה אותו שנאמר בו, **בְמֻפְלָא מַפְקָד** אל תדרש ובמקפה מפק אל תחקור. שבה הוא

אֲשֶׁת מָדַע בָּה, אֹלֵילָה (דף קג"ח ע"ב) לְהַלְבִּנּוֹי, וּמְגִנִּי דָּלָא
יַבְקִשׁוּן לְסַלְקָא לְדַרְגָּא לְעַילָּא מִגְהָה, דָאִיהִ בָּלָא,
עַילָּא וְתַתָּא וְאַמְצָעִיתָא. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (בראשית
טט) זוֹאת אָשֶׁר דָבַר לָהֶם אֲבִיכֶם.

גְּבִיא דְהֹהֶה אֲשֶׁת מָדַע בָּה, צְנוֹוח וְאָמֵר לְמַאֲרִי
תוֹרָה חֲכָמִים בָּאוּרִיאִתָּא, וְעַתְירִין בָּה,
וְשְׁמָחִים בְּחַלְקָם. צְנוֹוח לְגַבְיוֹה וְאָמֵר, (ירמיה ט) פָה
אָמֵר יְיָ אֶל יְתַהֲלֵל וְגֹזֶן, בַּי אָמַם בְּזֹאת יְתַהֲלֵל
הַמְתַהֲלֵל הַשְּׁבֵל וְיַדְוָע אֹתְיִ. הַזֹּד דְהֹהֶה יַדְע בָּה
אָמֵר, (תהלים כז) אָמַם תְּחִנָּה עַלִי מִתְּנָה וְגֹזֶן, בְּזֹאת אָנִי
בּוֹטֶת. וַיַּרְמִיחַ חֹזֶא גָלוֹתָא אַרְיךָ, וְסַמְאַל (נ"א אַתָּא)
וְנַחַש וּכְל מִמְנָן דְשַׁבְעֵין אוּמִין בְּרַבּוֹ רַבּוֹן, דְנַחַתִּי
עַל יִשְׂרָאֵל, וְזֹהֶא הָאֵי קָרָא דָאָמֵר קָרְשָׁא בְּרַיְיךָ
הָאֵ, (ויקרא כז) וְאַפְגָם זֹאת בְּהִזּוֹתָם בְּאָרֶץ אַיְビְיכֶם

לשון הקורש

אם בְּזֹאת יְתַהֲלֵל הַמְתַהֲלֵל הַשְּׁבֵל וְיַדְע
אותִי. רֹוד שְׁחִיה מִבֵּיר אֹתְתָה אָמֵר,
(תהלים כז) אָמַם תְּחִנָּה עַלִי מִתְּנָה וְגֹזֶן, בְּזֹאת
אָנִי בּוֹטֶת. וַיַּרְמִיחַ רָאֵה אָת אַרְיךָ
הַפְּלוּות, וְסַמְאַל (פ"א) וְנַחַש, וּכְל
הַמְמֻנִים שֶׁל שְׁבָיעִים הָאָמוֹת בְּרַבּוֹא
רַבּוֹת שְׁיוֹרְדִים עַל יִשְׂרָאֵל, וּרְאֵה אַת
הַפְּסוֹק הָזֶה שֶׁאָמַר הַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא,
(ויקרא כז) בָה אָמֵר ה' אֶל יְתַהֲלֵל וְגֹזֶן, בַּי

שִׁיעָקָב נֹדֵע בָה, לִפְנֵי אֹתָה לְבָנָיו,
וְצֹה שְׁלָא יַבְקֵשׁוּלְעָלוֹת לְדַרְגָה לְמַעַלָה
מִפְנָה, שְׁחִיא הַכְּל – מַעַלָה וּמַטָּה
וְאַמְצָע. וְהוּ שְׁבָתּוֹב (בראשית טט) זוֹאת אָשֶׁר
דָבַר לָהֶם אֲבִיכֶם.

גְּבִיא שְׁחִיה מִבֵּיר אֹתְתָה, צְנוֹוח וְאָמֵר
לְבָעֵלי תֹוָה חֲכָמִים בְּתוֹרָה וּשְׁוִירִים
בָה וְשְׁמָחִים בְּחַלְקָם. צְנוֹוח אֲלֵיכֶם וְאָמֵר,
(ירמיה ט) בָה אָמֵר ה' אֶל יְתַהֲלֵל וְגֹזֶן, בַּי

וְגוֹן, אָמַר נֶבִיא (aicah ג) זֹאת אָשֵׁב אֶל לְבִי עַל בֵּן אָזְחִיל. וְאַשְׁר לֹא שָׁת לְבּוֹ גַם לֹזֶאת, עֲלֵיה אָתָּמָר (תהלים צב) וּכְסִיל לֹא יִבְינֵן אֶת זֹאת. (דברים לו) זֹאת לְיהוָדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְיָ קֹול יְהוָדָה, בְּגַין דָּגְנָטִיר מַאי דָּמְגִי לֵיה אָבּוֹ זֹבַח לְמַלְבּוֹ. וְדֹוד בְּגִינָה אָסְתָּלָק לְמַלְכּוֹ, דְּטָרָח בֶּל יוֹמָז עַלָּה.

אָמַר בּוֹצִינָה קְדִישָׁא, עַלָּה אָתָּמָר, (דברים ז) זֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מֹשֶׁה וְגוֹן. בָּה אָזְחָרָת לְיִשְׂרָאֵל, בְּשֹׁעַת מִיתָּהָה. בָּה בְּרִכְתָּה לְיִשְׂרָאֵל, בְּכָל שְׁבָט וּשְׁבָט. הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (דברים לו) זֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בְּרֵךְ מֹשֶׁה וְגוֹן, וּבְגַין דָא אַיְקָמוּת חַבְרִיאָה מָאֵרִי מִתְגִּיתִין, דְבָתִיב, (במדבר יט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יִמּוֹת בְּאַחַל, וַיֹּאמְרוּ עַלָּה מַאי כִּי יִמּוֹת בְּאַחַל, אֶלָּא אֵין הַתּוֹרָה מִתְקִיעִמָּת, אֶלָּא בְּמַיִ

לשון הקידוש

וְגוֹן זֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מֹשֶׁה וְגוֹן. בָּה אָזְחִים וְגוֹן. אָמַר הנֶבִיא, (aicah ג) זֹאת אָשֵׁב אֶל לְבִי עַל בֵּן אָזְחִיל. וְאַשְׁר לֹא שָׁת לְבּוֹ גַם לֹזֶאת, עֲלֵיו נִאָמֶר (תהלים צב) וּכְסִיל לֹא יִבְינֵן אֶת זֹאת. (דברים לו) זֹאת לְיהוָדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְיָ קֹול יְהוָדָה. מַשּׁוּם שָׁשֶׁמֶר מִה שְׁצַעְדוּהוּ אָבּוֹ, זֹבַח לְמַלְכּוֹת. וְרוֹד בְּשִׁבְילָה עַלָּה לְמַלְכּוֹת, שְׁטוֹרָה עַלְיָה בֶל יִמְנוֹ. אָמַר הַמְנֻרָה הַקְדּוֹשָׁה, עַלָּה נִאָמֶר (שם

שְׁמִימִית עַצְמוֹ עַלְיָה, וְלִית מִתָּה אֶלְאָ עֲזֵבִי, דְעֵנִי חַשּׁוֹב בְּמַתָּה.

דָאִיהו קְרַבָּנו עַזָּה וַיּוֹרֶד. מִסְטָרָא דְעַשְׂרָה עַזָּה וְדָאי, דְאַסְתָּלָק עַלְיָה. דְכָל עַתִּירִין, כָּל טִיבו דְעַבְדִּין, כָּל הַזָּן (ס"א רֻבָּא דְלַהּזָן) לְזַבָּא הַלְהֹזָן לְעַלְמָא דְאָתִי, וְתִפְנֵן אִיהִי תְגָא עַל רִישִׁיָּהוּ. בִּינּוֹנִי, דְפָלָח לְמַזְכִּי בְתִרְיֵין עַלְמִין, אִיהִי מְחַצִּית הַשְּׁקָל עַמְּיהָ בְעַלְמָא דְאָתִי, בְגּוֹן מַצָּח דְאַתְּפָלִיג, חַצִּיה תְחַת הַמְּפָה לְאַפִּיקּוֹם בְּתַר סְעוֹדָה. וְחַצִּיה לְמַצּוֹה קָדָם סְעוֹדָה. וּמִסְטָרָא דָא נָאָמֵר בְּאַסְתָּר, (אסתר ח) מָה שְׁאָלָתָךְ וַיַּגְּתֵן לְךָ וּמָה בְּקַשְׁתָךְ עַד חַצִּי הַמְּלִכּוֹת וַתַּעֲשֶׂה.

אָבָל מָאן דָאִיהו עֲנִי, דְמִימִית גְּרָמִיה בְגִינָה, בְגִוּנָא דִילָךְ רַעִיא מְהִימָנָא, אִיהִי קְרַבָּנו יּוֹרֶד תְחֹתָךְ, וְאַמְּאי. בְגִינַן דְמָאן דְאַשְׁפִּיל גְּרָמִיה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וְאַין מִתָּה אֶלְאָ עֲנִי, שְׁעֵנִי חַשּׁוֹב בְּמַתָּה. חַצִּיה תְחַת הַמְּפָה לְאַפִּיקּוֹם אחר הַסְּעִדָה, וְחַצִּיה לְמַצּוֹה קָדָם סְעוֹדָה. שְׁהִיא קְרַבָּנו עַזָּה וְדָאי, שְׁמַתְעַלָּה עַלְיָה. מֵאַד שֶׁל עַשְׂרִים, כָל טוֹב שֶׁהָם עוֹשִׁים, כָל עַשְׂרִים, כָל עַשְׂרִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְשֶׁם הִיא בְּתַר עַל רָאָשָׁם. הַבִּינוֹנִי שְׁעוֹבֵד בְּדִי לִיכּוֹת בְשִׁנִּי עַזְלָמוֹת, הוּא מְחַצִּית הַשְּׁקָל עַמּוֹ בְעוֹלָם הַבָּא, בָמּוֹ הַמְּצָב שְׁגַהְלָקָת,

אָבָל מַי שָׁהָוָא עֲנִי, שְׁמִימִית אֶת עַצְמוֹ בְשִׁבְילָה, בָמּו שָׁאתָה הַרוּעה חַנְאָמָן, הִיא קְרַבָּנו עַזָּה וַיּוֹרֶד תְחַפִּיה, וְלֹמַה?

בגין שכינה, מקודש הוא איהו נחתת עליה, והאי הוא דאמר דוד, (תהלים קלח) כי רם יי' ישפל יראה. והגביא אמר, (ישעה ז) כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו וגוי ואת דכא ישפל רוחה. דاتفاق על גב דאנא מרום וקדוש אשכזון, בגין ההוא דאתעביד דכא ישפל רוחה בגין שכינה, לסלקא לה משפלותא דיליה עטרא לרישיה, אנא נחתת לדירא עמייה. ובתר דבעלה דשביגתא נחתת על בר נש, איהו נחתת מעיל רישיה, וזהיבת אترة דרישא לבעה, ונחתת לרגלווי דמלבא. ורזה דמלה, (ישעה ט) השמים בסאי והארץ הדום רגלי.

דמוימא דירית בר נש נשמתא, בלילא מקודשא ברייך הוא שכינה, מה היא שעטה אתكري בן. אמר חד תנא, וכי מה הוא יומא דירית

לשון הקודש

כי מי שמשפל את עצמו בשביל להעלotta משפלותה עטלה לראשו, אני שכינתו, הקדוש ברוך הוא יורד עלי. ארד לדור עמו. ולאחר שבעל השכינה יורד על האדם, היא יורדת מעיל ראשו, ושפל יראה. והגביא אמר, (ישעה ז) כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו וגוי, ואת דכא ישפל רוחה. שאף על גב שאני מרום וקדוש אשכזון, בשビル אותו שנעה דכא ישפל רוח בעבור שכינה

בר נְשׁוֹתָא, פְּלִילָא מִקְוֵדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
וַשְׁכִינָתִיהָ, יְתַקְרֵא בְּרִיהָ מִגְאָלָן. מִהָּאִי קָרָא דָאָמַר
דוֹד בְּסֶפֶר תְּהִלִּים, (חלים ב) אָסְפָרָה אֶל חַק יְיָ אָמַר
אֵלִי בְּנֵי אַתָּה אָנָּי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ.

אָמַר לֵיה בָּזִינָא קְדִישָׁא, רְעֵיא מְהִימָּנָא, מָאִי
הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ. אֶלָּא בְּגִנְךְ אָמַר דוֹד בְּרוּחָ
קְדָשָׁא, אָנָּי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ. הַז עֲזָד הַיּוֹם גָּדוֹלָ
בְּהַחְזָא דָאָתָמָר בְּיַה, (דברים יד) וְלֹא קָם נְבִיא עֲזָד
בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁהָ. אַנְתָּה קִימָת בְּשִׁכְנָתָא וְאַהֲבָתָ
אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ בְּכָל לְבָבֶךָ, דְּהִינָנוּ גּוֹפָא. וּבְכָל
גְּפֻשָּׁה, דְּהִינָנוּ נְשִׁמָתָא. דְּחַמֵּשׁ שְׁמֵהן אִית לְהָ
נְשִׁמָה. רֹוח. נְפָשָׁה. חִיה. וּבְכָל מְאָדָה, בְּכָל
מִמּוֹגָא דִילָד.

קדשא בריך הוּא ושביגתיה לא יזוּז מינך בכל

לשון הקורש

שְׁעָה נִקְרָא בָן. אָמַר תְּנָא אֶחָד, וּבַי
מָאוֹתוֹ יוֹם שִׁיוּרֵש אֶקְרָם נְשָׁמָה בְּלוֹלוֹת
מְהֻקְדָּשָׁ בְּרוֹנֶה הוּא וְשִׁבְיָנוֹ יִקְרָא בָן?
מַגַּן לְנוּ? מְהֻפְסָוק הַז שָׁאָמַר דוֹד
בְּסֶפֶר תְּהִלִּים, (חלים ב) אָסְפָרָה אֶל חַק
הָ אָמַר אֵלִי בְּנֵי אַתָּה אָנָּי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ.
אָמַר לוּ הַמְנוּרָה הַקְדָּשָׁה, רֹועָה
הַגְּאָמָן, מָה זֶה הַיּוֹם יָלַדְתִּיךְ? אֶלָּא
בְּשִׁבְיָךְ אָמַר דוֹד בְּרוּחָ הַקְדָּשָׁ אָנָּי

הַקְדָּשָׁ בְּרוֹנֶה הוּא וְשִׁבְיָנוֹ לֹא יַזּוּז

אלין. אַנְתָּה חַשְׁבָּת, דָּאֲפִילֵי הוּא כֹּל עַלְמִין תְּחֽוֹת רְשׁוֹתֶךָ, הָיוֹת יְהִיב לֹזֶן לְאַקְמָא לְשִׁבְינְתָּא בְּקוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, וְלְאַמְלָכָא לֵיה בְּשִׁבְינְתָּה עַל כֹּל מִמְּנָנוּ דָּאוּמִין דָּעַלְמָא, וְלֹבֶתֶר לְסַלְקָא לֵיה יְשִׁבְינְתָּה. בְּדִיּוֹקָנָא דִילְךָ כְּלִילָא מִבְּלָא מִדּוֹת טְבִין, בְּכֹל עַלְמִין, וּבְמִשְׁרִין עַלְאַין וִתְּתַאַין, וְעַל כֹּל יִשְׂרָאֵל.

מחשבה (דף קג"ט ע"א) טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה. בתרא דאנת בריה, על כל דחשבת למראה, יקיים על ידה, ולא תזווג מניה לעלמין, אלא תהא בדיוקניהם בכללה. זאנת בגלוותא גנייז מבני נושא. זאנא מעלםא דא, שליחא דקודשא בריך הוא למימר מלין אלין קדריך, זאנא מצויה מגיה, שלא למזוז מינך בכל עת ישעתא דאנת בעי. אנא ובכ' תנאים זאמור אין

לשון הקודש

ממד בכל אלה. אתה חשבת שאפלוי היי מלבד מה שכתוב רשותה, הייתה נתן כל העולמות תחת רשותה, הייתה נתן לך קדים שכינה עם הקדוש ברוך הוא בנה - על כל מה שחשבת לרבותה, יקיים על לך מליכו עם שכינתו על כל המינים של אמות העולם, ואחר כן להעלותו מבני ארם, אתה מהעולם הזה שליחו ושכינתו - בדיוקנך בלוקה מכל המדות והטובות, בכל העולמות, ובמהנות העליונות והתחזונות, וכל מה שפניהם לאלו לפניך, ואני מצווה מטהנו שלא לווו מטה

דְמַתִּיבָתָן. קים אֲשֶׁלים פְקוּדִין דְמֶרֶךְ.

פָתָח וְאָמֵר, (שמות כה) וְעַשֹּׂו אָרוֹן עַצִּי שְׁטִים. ספר תורה, עמודא דאמצעיתא. אָרוֹן דיליה, שכינתה. מבית ומհוזן תצפנו, ל��ודשא ברייך הוא בשכינתייה, מלבר ומלאג'ו (די' לא לג' דיליה) וככלא חד. מה דלאו הבי באָרוֹן דהאי עלמא, דאוריתא מלאג'ו מין אחד, וְאָרוֹן מין אחרא. דא בכתיבת דיין, וְדָא עין מצופה זהב. דודאי אוריתא חביבא מבלא, הרא הוא דכתיב, (איוב כה) לא יערכנה זהב ויזובית.

וּמְסֻטָּרָא אַחֲרָא אֲפִילּוּ בְהָאי עַלְמָא, אַחֲרֵי דְכָלָא חָדָר, דִיּוּ וְעַז, (דרוי) מתרפוחים, דאתעבדו בעז אינון, (ובל מילין דרי' עז אינון) ועוד, דיין אויכם מלבר, ותחור מלאג'ו. הבי אינון (נ"א חכמים מארי תורה) מארי תורה וחתכים, אויכמים בהאי עלמא

לשון הקודש

והארון מין אחר. זה בכתיבת דיין, וזה עץ מצפה זהב. שונאי התורה חביבה מהבל. זהו שבתווב, (איוב כה) לא יערכנה זהב ויזובית.

ומצד אחר אפלו בעולם הנה מראה שהבל אחד, דיין וען. (שתקי) מתרפוחים שהם בשכינתו, מבחן ומבנים (שלו), והבל אחד. מה שאין בין באָרוֹן של העולם הזה, שתורה מבנים מין אחד,

בכל עת ושעה שאתה רוצח, אני וכל התנאים והאמוראים של היחסות. קום השלם מצות רבונה.

פָתָח וְאָמֵר, וְעַשֹּׂו אָרוֹן עַצִּי שְׁטִים. ספר תורה, עמוד האמצעי. אָרוֹנוֹ השכינה. מבית ומhzוזן תצפנו, את הקירוש ברוך הוא בשכינתו, מבחן ומבנים (שלו), והבל אחד. מה שאין בין באָרוֹן של העולם הזה, שתורה מבנים מין אחד,

דָאַיהוּ לְבֶר, שְׁפִירֵין בְּהַהוּא עַלְמָא דָאַתֵּי, דָאַיהוּ מַלְגָןָו. וּבְגִינָן דָא, דִיוֹ, לִישְׁנָא דִיוֹ לְעֶבֶד לְהִזְהֻבָּרְבוֹ. דִיוֹ: יוֹד יְדוֹ, חֲכָמָה וִתְבוֹנָה וִדְעָת דְכַתְבָּרְכוֹ. בר נָשׁ בִּידָו בְּדִיוֹ. (ע"ב רעיא מהתמגנא).

פתח רבי יוסף ואמר באיגנון רזין על אין דמשבנה בתיב, (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם וגוי, ובתיב ותקmeta את המשכן במשפטו וגוי, אוליפנא דאמר ליה קדרשא ביריך הויא למשה, כל תקונין, וכל דיזוקניין דמשבנה, כל חד וחד בדקא חזי ליה, דחמא ליה למיטטרוין, דקא משמש לבחנא רבא לגנו. ואי תימא, זהא לא אתקם משבנה לעילא, עד יומא דאתקם משבנה לתטא, ולא שימוש ההוא נער דלעילא, עד יומא דשםשו לתטא, בהאי **משבנה אחרא.**

לשון הקידוש

שהרים בעולם הוה, שהוא מבחוין, המשכן במשפטו וגוי. למדנו שאמר הקודוש ברוך הוא למשה כל התקונים וכל הדיזוקנות של המשכן, כל אחד ואחד בראוי לו, שהראה לו את מיטטרוין שפטשפתש בהן גדול לפנים. ואם התאמר, הרי לא חוקם המשכן למעלה עד היום שהוקם המשכן למטה, ולא שמש אותו נער שלמעלה עד היום שפטשו למטה במשכן האחר הוה.

שהרים בעולם הוה, שהוא מבחוין, ובאים באותו העולם הבא, שהוא מבפניהם. ולבן דיו, לשון של דיו לעבד להיות ברבו. דיו: יוֹד יְדוֹ, חֲכָמָה וִתְבוֹנָה וִדְעָת, שבתב אדים בידו בריין. (ע"ב רעיא מהתמגנא)

פתח רבי יוסף ואמר, באותם הסודות העליונים של המשכן בתרוב, וראה ועשה בתבניתם וגוי, ובתוב ותקmeta את

אֲלֹא וְדֹאי חַבִּ הֵיא, דָהָא מְשֻׁבֶּנֶא לֹא אֲתָקָם
לְעִילָּא, עד דָאֲתָקָם מְשֻׁבֶּנֶא לְתַתָּא, אֲבָל
חַמָּא מְשָׁה חַיּוֹ דָכָל מְשֻׁבֶּנֶא, וְלֹא הֵווֹ מְתַפֵּדָר
בְּקִיּוּמִיה, עד דָאֲתָקָם מְשֻׁבֶּנֶא לְתַתָּא, וְחַמָּא לֵיה
לְמַטְרוֹן מְשֻׁמֵּשׁ לְבַתָּר, לֹאוֹ דָהָה אֵיתָו מְשֻׁמֵּשׁ,
אֲלֹא דָהָה מְשֻׁמֵּשׁ לְבַתָּר, וְלֹאוֹ בְּהָהָא זְמָנָא. אָמָר
לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה, חַמִּי מְשֻׁבֶּנֶא, וְחַמִּי
גַּעַר, כֹּלָא מְתַעֲבָב עַד דִּינְתָּקָם חַכָּא לְתַתָּא.

וְאֵי תִּמְאָ, אֵי חַבִּי, מְטַטְרוֹן אֵיתָו דָקָא מְשֻׁמֵּשׁ.
אֲלֹא וְדֹאי מְשֻׁבֶּנֶא דִילִיה אֵיתָו, וּמִיכָּאֵל
בְּהָנָא רְבָא, אֵיתָו דָקָא מְשֻׁמֵּשׁ גֹּו הָהָא מְשֻׁבֶּנֶא
לְמַטְרוֹן. בְּגַוְנוֹנָא דְמַשְׁמֵשׁ בְּהָנָא רְבָא עַלְאָה
לְעִילָּא, גֹּו מְשֻׁבֶּנֶא אַחֲרָא סְתִימָא דָלָא אַתְגַּלְיָא,
בְּרֹזָא דָעַלְמָא דָאַתִּי. תְּרִין מְשֻׁבְגִּין אִינּוֹן. חַד אֵיתָו

לשון הקוריש

אֲלֹא וְדֹאי בָּקָדָה, שְׁהָרִי הַמְשֻׁבָּן לֹא
הוּקָם לְמַעַלָּה עַד שְׁהָוקָם הַמְשֻׁבָּן לְמַפְתָּה,
אֲבָל מְשָׁה רְאָה אֵת בָּל מְרָאָה הַמְשֻׁבָּן,
וְלֹא הָיָה מְסֻתְּדָר בְּקִיּוּמוֹ, עַד שְׁהָוקָם
הַמְשֻׁבָּן לְמַפְתָּה, וּרְאָה אֵת מְטַטְרוֹן
מְשֻׁמֵּשׁ אַחֲרָבָקָד. לֹא שְׁהָוָא הָיָה מְשֻׁמֵּשׁ,
אֲלֹא שְׁהָיָה מְשֻׁמֵּשׁ אַחֲרָבָקָה, וְלֹא
בְּאוֹתוֹ וּמִן. אָמָר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְמַשָּׁה, רְאָה אֵת הַמְשֻׁבָּן וּרְאָה אֵת

סְתִימָא עַלְאָה. וְחַד הָאֵי מִשְׁבְּנָא דְמַטְרֹזָן. תֶּרְיִ
בְּהַגִּי אִינְזָן, חַד אָוֶר קְדֻמָּאָה. וְחַד מִיכָּאֵל בְּהַגִּ
רְבָא לְתַתָּא.

מִכָּאֵן רְיוֹן סְתִימִין דְבִי מִשְׁבְּנָא, מִפּוּמָא
דְבוֹצִינָא. מִשְׁבְּנָא עַלְאָה, אֲתַבְגִּי עַל
תִּרְיִסְרָ מִרְגְּלִיטִין, שְׂיִיפִין עַלְאַין, יְמִינָא וִשְׁמָאלָא,
שְׁמָאלָא וִימִינָא.

תַּלְתָּ שְׁמַהּן אִינְזָן בְּלִילָן פְּחַדָּא, וְדָא עַיִיל בְּדָא,
וְדָא עַיִיל בְּדָא. אַל, קְדֻמָּאָה וְאֲתַסְדָּר
בִּימִינָא. א, אִיהוּ קְדֻמָּאָה דְאִיהִי יְמִינָא, וְאֲגָלִים
וְאֲתַצְּיִיר בְּרוֹזָא דִימִינָא, וּבְדַעַת עַיִיל וְקָא מִשְׁמֶשׁ לְגַ�
אֲתַאֲחָד בְּחַדִּיה לָ, וְאֲקָרֵי בְּרוֹזָא דִילִיה אַל, דָהָא
לָ, מְרוֹזָא דְלַעַילָא גַּו קְדָשׁ הַקָּדְשִׁים גַּפְךָ.

לשון הקורט

שני משבנות הבן; אחד הוא נסתה
למעלה, ואחד המשבן היה של
שלשה שמות הם כלולים באחד, וזה
נכנס בזו, וזה נכנס בזו. אל הראשון
מטטרון. שני כהנים הבן; אחד אור
ראשון, ואחד מיכאל הבהיר הנדרול
למטה.
מִכָּאֵן סּוֹדוֹת נִסְתָּרִים שֶׁל בֵּית הַמִּשְׁבָּן
מפני האנרכיה. המשבן העליון נבנה על
שתיים עשרה מרגליות, איברים

לֹא דַתְפֵן אֲגָלִים, אֶלָא וְדֹאי בְּדַנְפָק אֲגָלִים,
בְשָׁאָר אֲתוֹן, דָבָר נִפְקֵו מִרְזָא דַעַלְמָא
דָאָתִי, אֲגָלִים וְאֲתַצְיָרוֹ. אָסָף חַבִּי הָאֵי לֵי, אָסָעַל
גַב דָאֵיהוּ רָזָא דַלְעִילָא, לֹא אֲגָלִים, עַד דַנְפָק לְבָר,
וַבְּדִין אַלְלָא. וְדֹא רָזָא דִימִינָא.

שָׁמָאָלָא כְלִיל בְגִוִיה לִימִינָא, וַגְטִיל הָאֵי שָׁמָא
לְגִבִיה, וְאַתְבָלִיל בְהִדִיה, וְכָד אַתְבָלִיל
(דף גנ"ט ע"ב) בְהִדִיה אַקְרֵי אֵיהוּ אֱלֹהִים. וְאֵי תִימָא, הָא
אַקְדִים שָׁמָאָלָא בְרָזָא דַעַלְמָא דָאָתִי. וְדֹאי חַבִּי
הָוָא. אֶלָא, בְּדַנְפָק דְרָגֵין, בְרָזָא דַאֲתוֹן מְגֻנוֹ
עַלְמָא דָאָתִי, בְּעָא שָׁמָא דָא לְאֲתַחְזָאָה וְלְאַתְבִּגִי,
לְאֲחַזָּאָה עַל הָהּוֹא אַתְרָ דַנְפָקֵי מְתַפֵּן, וְאַתְבִּגִי
שָׁמָא דָא, בְגֻוָנָא דָא. אַל בְקְדָמִיתָא בְסְטָרָ
דִימִינָא, אַתְבָלִיל גַו שָׁמָאָלָא, וַגְטִיל לִיה שָׁמָאָלָא,
וְאַקְרֵי אֱלֹהִים, וְדֹא אֵיהוּ רָזָא דִימִינָא, (אמֶר לִיה בְשָׁמָא

לשון הקודש

לֹא שָׁם הַתְגַשִּׁים, אֶלָא וְדֹאי בְשִׁיצָא
הַתְגַשִּׁים, בְשָׁאָר הָאוֹתִיות שְׁבִשִּׁיצָא
מְסֻוד הָעוֹלָם הַבָּא הַתְגַשִּׁם וְהַצְטִירָה.
אָפָכְךָ הַלִּי הָזָו, אָפָעַל גַב שְׁהִיא סֻוד
שְׁלָמָעָלה, לֹא הַתְגַשְׁמָה עַד שִׁיצָא
הַחוֹצָה, וְאַו אַל. וְזֹה סֻוד הַיְמִין.
הַשְּׁמָאָל כּוֹלֵל בְתוּכוֹ אֶת הַיְמִין וּנוֹטֵל
אֶת הַשָּׁם הָזָה אַלְיוֹ וַגְבָל עַמוֹ,

וכו) בשם אֱלֹהִים, ועל רָזָא דָא, בכל אַתְרֵי דָאַיּוֹ
דיֶנא, תפָן אַיּוֹ רְחַמֵּי, דָהָא בְּלִיל אַיּוֹ דִינָא, וְהָא
אתְבָנִי וְאַתְּהִזִּי.

ההוא דגַפֵק מַתְפָן, אֲמַצְעִיתָא, נְטִיל לְתְרֻנוּיִיהָ
וְאַשְׁתָלִים, וְאַקְרֵי אֱלֹהִינוּ. הָא הָבָא שְׁלִימָו
דָאַתְּהִזִּי מְרוֹזָא דָעַלְמָא עַלְאָה, וּכְלָא אַתְבָלִיל דָא
בָּדָא. כִּיּוֹן דָהָאי אֲמַצְעִיתָא אַשְׁתָלִים, שְׂרָא עַלְיהָ
שְׁמָא קְדִישָא, מִפְתָחָא דְכָלָא, דְאַקְרֵי יְהוָה, וּכְדִין
נְטִיל לְכָל סְטְרִין, עִילָא וְתָתָא, יְמִינָא וְשָׁמָאלָא,
וְלְכָל סְטְרִין אַחֲרָנִין. ועל דָא, כֵד אַשְׁתָלִים מְרוֹזָא
דְתְרִין סְטְרִין מִימִינָא וְשָׁמָאלָא, אַקְרֵי אֱלֹהִינוּ, הָא
הָבָא יְמִינָא וְשָׁמָאלָא וְאֲמַצְעִיתָא בְּכָלָא דְשָׁמָא
דָא. וְהָא אַתְּהִזִּי וְאַתְּבָנִי. רָזָא דָאַתְוֹן נְפָקוּ מַתְפָן,
בְּגַוְונָא דָא אַתְּבָנִי וְאַתְּהִזִּי, כָל חֵד וְחֵד.

לשון הקודש

השם הקדוש, המפתח של הכל שנקרא
השְׁמָאל, ונִקְרָא אֱלֹהִים, וְזֹה סוד הימין
(אמור לו בשם וכו') בשם של אֱלֹהִים, ועל סוד
זה, בְּכָל מָקוֹם שָׁהוּא דִין, שָׁם הוּא
רְחַמֵּי, שְׁהָרִי הוּא בּוֹלֵל דִין, וְזֹה גְּבָנָה
וְגְרָאָה.
אותו שיצא מ שם, אֲמַצֵּע, נוטל את
שניהם, ומשתלים, ונִקְרָא אֱלֹהִינוּ. הָרִי
בָּאָן יְמִינָא וְשָׁמָאל וְאֲמַצֵּע בְּכָל
השם הָעוֹת. וְזֹה גְּרָאָה וְגְבָנָה. הַפּוֹד
שְׁהָאָוֹתִיּוֹת יִצְאְוּ מִשֵּׁם, בָּהּ גְּבָנָה וְגְרָאָה
כָל אֶחָד וְאֶחָד.

הָא אֲתַכְלֵיל יְמִינָא בְשָׁמָאלָא, וְנַטֵּיל שְׁמָאלָא
שְׁמָא דִימִינָא, יְמִינָא מֵאוֹ בְלִיל בְגֻיָה
שְׁמָאלָא, לְמַהְיוֹ נַטֵּיל יְמִינָא רֹזָא דְשָׁמָאלָא. אֶלָא,
פֶד אֲתַכְלֵיל יְמִינָא בְשָׁמָאלָא, וְנַטֵּיל שְׁמָאלָא שְׁמָא
רֹזָא דִימִינָא, יְמִינָא בְלִיל בְגֻיָה שְׁמָאלָא, שְׁמָא
אֶל. וְאֵינוֹ הַיָּם.

אַמְאי הַכִּי. אֶלָא בְשַׁעַתָּא דְאַתְבָּנִי הַהוּא אָתָר
דִגְפָּקוּ מִתְמַן, נַטֵּיל לְשָׁמָאלָא תְרִין אַתְזֹונָן,
יְמִינָא נַטֵּיל חַד, מְרוֹזָא דְעַלְמָא דְאָתֵי. שְׁמָאלָא
תְרִין, וְאֵינוֹ הַיָּם. כְּדִין יְמִינָא בְלִיל בְגֻיָה
לְשָׁמָאלָא, וְנַטֵּיל לְאַת בְּתֶרֶאָה סָמֵךְ, וְנַטֵּיל יָי דְהַחָה
בְשָׁמָאלָא, סָמֵךְ אֵינוֹ בְשִׁלְימָוּ מַ"מ, וְאַתְבָּנִי הַכִּי מַיִם,
בְהַחָה יָי דִגְטִיל יְהִיר. כְּדִין יְמִינָא בְלִיל לִיה
לְשָׁמָאלָא בְגֻיָה.

לְשׁוֹן הָקּוֹדֶש

תְרִין גַּכְלֵל יְמִין בְשָׁמָאל, וְנוֹטֵל הַשָּׁמָאל
מִקְומָשִׁיצָאוֹ מִשְׁם, וְנוֹטֵל הַשָּׁמָאל שְׁתִי
אֶת שֵׁם הַיָּמִין. אִיפָה בְלִיל הַיָּמִין בְתֹוךְ
הַשָּׁמָאל, שְׁהִימִן יַטֵּל אֶת סָוד הַשָּׁמָאל?
אֶלָא כְשַׁגְכַּל יְמִין בְשָׁמָאל וְנוֹטֵל
הַשָּׁמָאל אֶת שֵׁם סָוד הַיָּמִין, הַיָּמִין כָּלֵל
בְתוּכוֹ אֶת הַשָּׁמָאל, הַשָּׁמָאל אֶל. וְהָוָא
נְבָנָה מַיִם בָּאוֹתוֹ יָי שְׁנוֹטֵל יוֹתָר. וְאָנוֹ
הַיָּמִין כָּלֵל אֶת הַשָּׁמָאל בְתוּכוֹ.
לְמַה כֵּה? אֶלָא בְשַׁעַה שְׁנְבָנָה אֹתוֹ

לְבַתֵּר אִתְבָּנוּ אֶתְזֹן, א' דְּהֹה בְּקָדְמִיתָא בְּסֶטֶרֶא
דִּימִינָא, אֲוֹלִיד וְאֲפִיק אֶת ש', בְּלִיל בְּתִלְתָּ
סֶטֶרֶין, וְאִשְׁתָּתֵף בְּאֶת א', וְאִתְעַבֵּיד אֶש. הוּא אַעֲדוֹ
אֶתְזֹן אַלְיָן, גּוֹ בְּטִישׁוֹ דְּתֶרֶין סֶטֶרֶין אַלְיָן,
וְאַתְּקִרְבֵּיו בְּחַדָּא בְּמַחְלוֹקָת, וּמְגּוֹ מַחְלוֹקָת דָּא
רַמִּים בְּאֶש, וְאֶש בְּמִים, אֲוֹלִידָו אֶתְזֹן וְאֲפִיקָו אֶת
ר' וְאֶת ו' וְאֶת ח' וְאִתְעַבֵּידָו רֹזֶה, וְעַל בֵּין תֶּרֶין
סֶטֶרֶין, וְכַדֵּין אִתְיִשְׁבּוּ אֶתְזֹן קְדֻמָּאי בְּדַזְכְּתִיָּהוּ.
כָּל חָד וְחָד בְּשָׁלִימָו.

תוֹ אֶתְזֹן אַעֲדוֹ, וְאִתְגַּלְגָּלוֹ בְּחַדָּא, א' אֲפִיק מ',
דָּאֵיהוּ מִסֶּטֶרֶא דִּילִיה בִּימִינָא, דָּהָא בִּימִינָא
אִתְיִשְׁבּוּ. מ' אֲפִיק ש' בְּגִינַּן דָּהָא מ' בְּלִילָא אֵיהִ,
בְּקָדְמִיתָא הָוֹת מִשְׁמָאָלָא, וְאִתְכְּלִיל לְבַתֵּר בִּימִינָא
וְאִשְׁתְּלִים בְּתֶרֶין סֶטֶרֶין, בֵּין דְּאִשְׁתְּלִים, אַעֲדוֹ

לשון הקידוש

אחר כֵּה נְבָנוֹת הָאֹתוֹת. א' שְׁהִיא
בְּהַתְּחִלָּה בְּצֵד הַיּוֹם, הַוְּלִיךְה וְהַזְּכִיאָה
אֶת הָאֹות ש', בְּלִילָה בְּשִׁלְשָׁה צְדִידִים,
וּמְשַׁתְּפָתָה עִם הָאֹות א', וְגַעֲשָׂות אֶש.
עוֹד זֹות הָאֹתוֹת הַלְּלוֹת תָּווֹךְ הַכָּאת שְׁנִי
הַצְּדִידִים הַלְּלוֹו וּמְתַקְּרֵבִים כְּאֶחָד
בְּמַחְלָקָת, וּמְתוֹךְ מַחְלָקָת זוּ שְׁלַמִּים
בְּאֶש וְאֶש בְּמִים, מַוְּלִידִים אֹתוֹת,
וּמוֹצִיאִים אֹתָר' וְאֹתָה ו' וְאֹתָה ח'

וְאֹלִידּוּ בָּחֶדָּא, וְאַתְּכַלֵּוּ בְּתְּרִין סְטוּרִין.

אתתקפו ארתוון אמ"ש תלת אלין, ואעדי
ואOLIDו תלת אחנין, גו גלגולא. מ'
אתתקן ואעדי ואOLID ר'. א' אעדי ואOLID ו'. ש'
אעדי ואOLID ח', ואשתכלל פלא.תו אעדי ארתוון
אלין רזא אמ"ש, וארגלגלו כמלך דמיטין, א' אעדי
ואOLID ואפיק את ב' בסטרא דמערב, בדין
אתישב איהו בסטר דרום. מ' אעדי ואOLID ואפיק
את ד' בסטרא צפון, בדין אסתלק איהו בין צפון
ודרום, ותלייה באוירא. ש' אעדי ואOLID ואפיק את
ג', ואתיישב בסטרא דמזרחה, ואיהו אסתלק בין
מערב ומזרח, ותלייה באוירא. אשתחוו תריין ארתוון
מ"ש, תלין באוירא.

לשון הקודש

את האות ב' מצד מערב, ואו היא
מתישבת מצד הדרום. מ' התעברה
והוליקה והוציאה את האות ד' מצד
הצפון, ואו היא מתרעה בין צפון ודרום
ותלייה באויר. ש' התעברה והוליקה
והוציאה אותה נ', ומתרשת מצד
המזרחה, ומתרעה בין מערב ומזרח
ותלייה באויר. נמצאו שתי אותיות מ"ש
תלוית באויר.
שהשתלמה, זו ווהolidו באחד, ונכללו
בשני צדדים.
התחזקו האותיות אמ"ש שלוש אלה,
והתעבורי והolidו שלוש אחירות תוק
הגיגול. מ' התתקנה והתעבורה והוליקה
ר. א' התעבורה והוליקה ו'. ש' התעבורה
והוליקה ח', והכל נתקן. עוד התעבורי
האותיות הללו סוד אמ"ש, ותגלגלו
במקדם. א' התעבורה והוליקה והוציאה